

ВІДГУК

офіційного опонента

доктора наук з фізичного виховання та спорту, професора Пангелової Н.Є. на дисертаційну роботу Сороколіт Наталії Стефанівни за темою: «Теоретико-методологічні підходи до трансформації фізичного виховання учнів у закладах загальної середньої освіти», яка представлена на здобуття наукового ступеня доктора наук з фізичного виховання та спорту за спеціальністю 24.00.02-Фізична культура, фізичне виховання різних груп населення.

Актуальність теми. Сучасне українське суспільство переживає період потрясінь і глибоких радикальних трансформацій у зв'язку з повномасштабним вторгненням в Україну російських терористів. Але, не зважаючи на це, розбудова системи загальної середньої освіти є одним з пріоритетів розвитку Української держави.

Як зазначають провідні вчені, різноплановість та багатогранність підходів до бачення реформування шкільної освіти – риса, притаманна сучасному демократичному суспільству, що передбачає врахування думок різних зацікавлених груп населення на теренах розбудови сучасної освітньої політики: вчителів, керівників закладів освіти, управлінців різних ланок, батьків, громадськості та роботодавців.

Сучасна реформа «Нова українська школа» (НУШ), що здійснюється у сфері загальної середньої освіти, увібрала у себе очікування українського прогресивного суспільства й базується на вітчизняних освітянських традиціях і теоретичному підґрунті, пов'язаними як з українськими, так і зарубіжними передовими теоретико-педагогічними ідеями.

Необхідно зазначити, що особливістю сучасної реформи в освіті є те, що сьогодні вона є засобом інтеграції України до освітньої спільноти Європи і світу.

Вищезазначене обумовлює необхідність розробки науково-педагогічного супроводу цієї реформи, що свідчить про своєчасність проблематики

дослідження, яку викладено у дисертації Н.С. Сороколіт.

Необхідно зауважити, що станом на сьогодні відсутні дослідження щодо готовності вчителів фізичної культури працювати у нових освітніх реаліях. У зв'язку з цим постає необхідність у розкритті сутності трансформації шкільного фізичного виховання, застосування компетентнісного підходу та виявлення шляхів формування ключових компетентностей школярів засобами фізичного виховання. Вищевикладене свідчить про актуальність і своєчасність, теоретичну і практичну значущість теми дисертаційного Н.С. Сороколіт.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами.

Дослідження виконано відповідно до теми 3.3. «Теоретико-методичні аспекти оптимізації рухової активності різних груп населення» Зведеного плану науково-дослідної роботи Львівського державного університету фізичної культури імені Івана Боберського на 2016–2020 рр. за напрямом наукових досліджень – теоретико-методологічні та технологічні основи фізичного виховання та оздоровчо-рекреаційної рухової активності різних груп населення та теми технічного завдання науково-дослідної роботи Львівського державного університету фізичної культури імені Івана Боберського на 2021–2024 рр. «Теоретико-методичні основи формування освітніх компетентностей, рухової активності, фізичної підготовленості різних груп населення в умовах нових соціальних викликів», затверджено на засіданні кафедри теорії та методики фізичної культури протокол № 11 від 27.01.2021 р. (затверджено на засіданні вченої ради ЛДУФК ім. Івана Боберського протокол № 4 від 09.02.2021 р.).

Обґрунтованість наукових положень, висновків і рекомендацій, які сформульовані у дисертації, полягає у сукупному використанні автором:

- загальної методології наукового дослідження; фундаментальних положень теорії та методики фізичного виховання; методологічних підходів в освіті та фізичному вихованні (історичному, системному, діяльнісному, комплексному); теоретико-методологічних засадах освітніх змін, реформування шкільної освіти та фізичного виховання в Україні та країнах Європейського Союзу;

- теоретичних концепцій і методичних положень компетентнісного підходу, а також реалізації ключових компетентностей в освітніх практиках закладів загальної середньої освіти; теоретико-методичних основ кадрового забезпечення системи шкільного фізичного виховання та підвищення кваліфікації фахівців в умовах освітніх змін;

- використання адекватних методів дослідження у відповідності до вирішення його конкретних завдань, у тому числі, методів математичної статистики з аналізом та інтерпретацією отриманих експериментальних результатів.

У процесі виконання дисертаційного дослідження автором використано такі групи наукових методів: загальнонаукові (аналіз та синтез, аналогія, системний і ретроспективний аналізи, документальний метод), соціологічні (анкетування, неформальні бесіди, інтерв'ю), педагогічні, (методи математичної статистики).

Повнота викладу результатів дослідження в наукових публікаціях, які зараховані за темою докторської дисертації. За темою дисертації опубліковано 44 друковані праці, серед яких 28 наукових статей, що відображають основні наукові результати дисертації (8 публікацій – у закордонних періодичних виданнях, внесених до міжнародних наукометричних баз Scopus та Web of Science та 20 – у фахових виданнях України категорії Б за спеціальністю), 7 публікацій засвідчують апробацію матеріалів дисертації та 9 додатково відображають результати дослідження.

Особистий внесок здобувача у спільні публікації полягає в постановці проблеми, визначенні мети, завдань та виборі методів дослідження, статистичному аналізі та інтерпретації отриманих результатів, підготовці матеріалів до друку. Внесок співавторів визначається участю в організації досліджень окремих наукових напрямів, допомогою в обробленні матеріалів та частково в обговоренні.

Кандидатську дисертацію на тему: «Удосконалення фізичного виховання учнів 5–9 класів із застосуванням варіативних модулів навчальної програми» зі

спеціальності 24.00.02 – фізична культура, фізичне виховання різних груп населення захищено у 2015 році у Львівському державному університеті фізичної культури. Матеріали кандидатської роботи у тексті докторської дисертації частково використані в оглядовій частині.

Апробація результатів дисертації. Результати проведених досліджень оприлюднено під час: VI International Conference on Science, Culture and Sport (Ankara, 2018); XIII Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Основні напрямки розвитку фізичної культури, спорту та фізичної реабілітації» (Дніпро, 2018); XIV Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Основні напрямки розвитку фізичної культури, спорту та фізичної реабілітації» (Дніпро, 2019); X Міжнародної науково-практичної конференції «Реалізація здорового способу життя – сучасні підходи» (Дрогобич, 2019); IV Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Фізична активність і якість життя людини» (Луцьк, 2020); XXIV Міжнародної наукової конференції «Молода спортивна наука України» (Львів, 2020); II Міжнародного науково-спортивного конгресу студентів та молодих вчених «Актуальні питання фізичної культури, спорту, ерготерапії» (Чернівці, 2020); IX Всеукраїнської науково-практичної онлайн-конференції «Фізичне виховання, спорт та здоров'я людини: досвід, проблеми, перспективи» (Київ, 2021); XII Міжнародної науково-практичної конференції «Сучасні проблеми та перспективи розвитку фізичного виховання, здоров'я і професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту» (Київ, 2021); III Міжнародної науково-практичної конференції «Фізична культура і спорт: досвід та перспективи» (Чернівці, 2021); XIII International Science Practical Conference «Current issues of science and education» (Rome, Italy, 2021); IV International Scientific Conference «Physical culture and safety management» (Grudziadz, 2021); XV International Scientific Conference «Society. Integration. Education» (Rezekne, 2021); XI Міжнародної науково-практичної конференції «Реалізація здорового способу життя – сучасні підходи» (Дрогобич, 2021); Міжнародної науково-практичної конференції «Основні напрямки фізичної культури, спорту та

ерготерапії» (Дніпро, 2021); IX Всеукраїнської науково-практичної онлайн-конференції (Київ, 2021); VI Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Фізична активність та якість життя людини» (Луцьк, 2022); III Міжнародного науково-спортивного конгресу Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича (Чернівці, 2022); Міжнародної науково-практичної конференції «Основні напрямки фізичної культури, спорту, фізичної терапії та ерготерапії» (Дніпро, 2022); XXII Міжнародної науково-практичної конференції «Фізична культура, спорт і здоров'я: стан, проблеми та перспективи» (Харків, 2022); XXVII Міжнародної наукової конференції «Молода спортивна наука України» (м. Львів, 2023); V Міжнародної науково-практичної конференції «Сучасні тенденції та перспективи розвитку якісної підготовки майбутніх фахівців фізичної культури і спорту в умовах ступеневої освіти» (Луганськ, 2023); XII Міжнародної науково-практичної конференції «Реалізація здорового способу життя – сучасні підходи» (Дрогобич, 2023); Міжнародного семінару «Діяльність закладів вищої освіти у воєнний час» (Миколаїв, 2022); Відкритого регіонального науково-методичного семінару для науково-педагогічних та педагогічних працівників «Інноваційні технології при викладанні дисципліни «Фізичне виховання» в умовах дистанційного навчання» (Миколаїв, 2022); III Регіональної науково-практичної конференції «Фізична культура в школі: стан та перспективи розвитку» (Івано-Франківськ, 2022); Першого обласного дидактико-педагогічного форуму «Формування педагога нового покоління: новий професійний стандарт учителя» (Львів, 2021).

Вищезазначене свідчить, що результати докторського дисертаційного дослідження Н.С. Сороколів у наукових публікаціях викладено повно та належним чином апробовано.

Наукова новизна, загальнонаціональне або світове значення дослідження полягає у тому, що **вперше**:

– *вперше* науково обґрунтовано та розроблено комплексну модель упровадження освітніх трансформацій у фізичне виховання, яка складається з

таких блоків: цільового, методологічного, змістовно-процесуального та результативно-оцінювального. Цільовий блок окреслює передумови, визначає мету, завдання, принципи навчання. Методологічний блок розкриває підходи до трансформації фізичного виховання: історичний, системний, діяльнісний, компетентнісний, особистісно орієнтований, інтегрований, комплексний. Змістовно-процесуальний забезпечує навчання для учасників освітнього процесу та реалізовується через систему підвищення кваліфікації педагогічних працівників, систему підготовки майбутніх фахівців фізичного виховання, здобувачів закладів загальної середньої освіти з використанням засобів дистанційного навчання для курсів підвищення кваліфікації: конференцій в Zoom і Google-meet, технології кооперативного навчання, моделювання уроку в Zoom кімнатах, застосунку «LeaningApps.org», мультимедійного ресурсу «Padlet»; застосування технік формувального оцінювання «Світлофор», «Тижневий звіт», «Шкала», «Дві зірки», «Сигнали рукою», «Трихвилинна пауза» для усіх учасників освітнього процесу. Для здобувачів освіти передбачено створення «ситуації успіху», використання компетентісно орієнтованих завдань, технології проблемного й компетентісного навчання. Результативно-оцінювальний блок містить форми й інструментарій контролю за рівнем професійних компетентностей фахівців і ключових компетентностей здобувачів освіти;

– *уперше* науково обґрунтована і розроблена експериментальна програма підвищення кваліфікації «Модернізація шкільного фізичного виховання в умовах Нової української школи», яка спрямована на формування готовності вчителів фізичної культури до впровадження освітніх трансформацій;

– *уперше* визначено ставлення учителів фізичної культури до освітніх реформ та встановлено такий рейтинг підтримки освітніх трансформацій: навчання через діяльність, свобода вибору навчальних програм, різні форми підвищення кваліфікації, різні форми навчання учнів; запровадження дистанційного, інтегрованого та інклюзивного навчання, незалежної

сертифікації учителів, зміна структури закладу освіти, децентралізація в управлінні освітою; 12-річний термін навчання, вербальне оцінювання навчальних досягнень здобувачів освіти;

– *уперше* під час ретроспективного аналізу визначено етапи та зміст освітніх трансформацій фізичного виховання в закладах загальної середньої освіти України кінця ХХ – початку ХХІ століття;

– *уперше* науково обґрунтовано сучасні підходи до формування ключових компетентностей у фізичному вихованні здобувачів закладів загальної середньої освіти;

– *удосконалено* наукову інформацію щодо реалізації компетентнісного підходу в освітньому процесі закладів загальної середньої освіти в Україні та за кордоном;

– *удосконалено* умови для формування ключових компетентностей здобувачів освіти через створення педагогічних ситуацій, методичних прийомів та методичних підходів;

– *набули подальшого розвитку* наукові дані українських та закордонних учених про теоретико-методологічні засади освітніх змін, реформування та модернізацію шкільної освіти та фізичного виховання в Україні.

Практична значущість дисертаційної роботи Н.С. Сороколів полягає у розробленні та впровадженні:

– комплексної моделі освітніх трансформацій для учасників освітнього процесу. Завдяки реалізації заходів змістовно-процесуального блоку моделі поліпшилася якість реалізації освітньої реформи «Нова українська школа» в освітньому процесі закладів загальної середньої освіти, підвищився рівень знань, умінь і навичок учителів фізичної культури щодо застосування діяльнісного, компетентнісного, інтегрованого, інклюзивного підходів у фізичному вихованні. Запропоновані заходи для майбутніх фахівців з фізичного виховання (студентів та аспірантів) дали можливість сформувати професійні компетентності здобувачів вищої освіти під час педагогічної практики та

поліпшилась обізнаність із сучасними трансформаціями в рамках реформи «Нова українська школа»;

- програми спецкурсів для курсової перепідготовки педагогічних працівників, що сприяло удосконаленню професійних компетентностей учителів фізичної культури з усіх напрямів;

- у практику закладів загальної середньої освіти організаційно-методичних умов для формування ключових компетентностей в учнів через застосування методичних підходів, педагогічних ситуацій, рекомендацій з формування ключових компетентностей засобами фізичної культури;

- методичних рекомендацій з формування громадянських і соціальних компетентностей учнів засобами фізичного виховання.

Результати дисертаційного дослідження стали підґрунтям для їх упровадження в освітню діяльність закладів вищої освіти, системи післядипломної педагогічної освіти та закладів загальної середньої освіти: Львівського державного університету фізичної культури імені Івана Боберського, Придніпровської академії фізичної культури і спорту, Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка, Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка, Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, Державного закладу «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка», Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка», Комунального закладу Львівської обласної ради «Львівський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти», Комунального вищого навчального закладу «Херсонська академія неперервної освіти», Комунального закладу вищої освіти «Дніпровська академія неперервної освіти», а також закладів загальної середньої освіти: гімназії № 1 Червоноградської міської ради Львівської області, Новояворівського закладу загальної середньої освіти (ЗЗСО) I-III ступенів № 1 Новояворівської міської ради, Добростанського ЗЗСО I-II ступенів Новояворівської міської ради, Новояворівського ЗЗСО I-III ступенів № 2 Новояворівської міської ради,

Новороздільського ЗЗСО I-III ступенів № 4 Новороздільської міської ради, ЗЗСО I-III ступенів імені Маркіяна Шашкевича № 34, середньої загальноосвітньої школи I-III ступенів № 50 та ліцею № 38 Львівської міської ради, Херсонської гімназії № 1 Херсонської міської ради. Упровадження підтверджено відповідними актами.

Відсутність (наявність) академічного плагіату, фабрикації, фальсифікації. Аналіз докторської дисертації Н.С. Сороколіт дозволяє констатувати, що у рукопису відсутні академічний плагіат, фабрикації та фальсифікації наукових даних і експериментальних результатів. Також це підтверджено Актом метрологічної експертизи, перевіркою первинної документації та академічної доброчесності матеріалів дисертаційного дослідження Сороколіт Н.С., проведених у період 20–29 червня 2023 року, висновок позитивний.

Згідно з Протоколом аналізу звіту подібності від 28.06.2023р., який був згенерований Системою StrikePlagiarism.com з метою виявлення і запобігання плагіату щодо роботи встановлено, що запозичення, виявлені в роботі є законними і не є плагіатом. Рівень подібності не перевищує допустимої межі.

Структура та обсяг дисертації. Дисертація складається з анотації, вступу, шести розділів, висновків, посилань (555 джерел, з них 462 написані кирилицею та 93 – латиницею) та 7 додатків. Загальний обсяг дисертації становить 553 сторінки, з них 362 – основного тексту. Роботу ілюстровано 36 рисунками та 62 таблицями.

У *вступі* обґрунтовано актуальність проблеми, визначено об'єкт, предмет, мету, завдання та методи дослідження, розкрито наукову новизну, практичну значущість роботи, особистий внесок автора в опублікованих у співавторстві наукових працях; відображено апробацію результатів дослідження та кількість публікацій за темою дисертації.

У *першому розділі* «Теоретичні аспекти трансформацій у системі шкільної освіти та фізичного виховання кінця ХХ – початку ХХІ століття в Україні та за кордоном» подано аналіз наукової, методичної літератури та

офіційних документів із теми дисертації. Автором здійснений ретроспективний аналіз освітніх трансформацій кінця XX – початку XXI століття. Виокремлено чотири етапи освітніх змін у закладах загальної середньої освіти й окреслено сутність освітніх трансформацій у кожному з етапів.

Акцентовано увагу на трансформаціях у країнах Європейського Союзу. Проаналізовано поняття «компетентність» у шкільних системах деяких країн Європи. Проаналізовано розвиток та оцінювання ключових компетентностей у країнах Європейського Союзу. Виокремлено внесок шкільного предмета «Фізична культура» у розвиток європейської рамки ключових компетентностей як важливої передумови до запровадження таких трансформацій у системі української шкільної освіти.

У розділі два «Методи та організація дослідження» автором представлено методи, специфіку їх використання та описано організацію дослідження. Визначено контингент дослідження і представлено його характеристику. Вибір зазначених методів дослідження є адекватним, з точки зору реалізації сформульованих завдань.

У третьому розділі «Ставлення фахівців фізичного виховання до впровадження освітніх реформ та можливостей формування ключових компетентностей засобами фізичного виховання» подані дані щодо кадрового забезпечення фізичного виховання в початкових класах. Автором виявлено ставлення фахівців фізичного виховання до заходів, які реалізуються в межах реформи НУШ, та встановлено рейтинг підтримки освітніх трансформацій на основі опитування 341 учителя фізичної культури семи областей України.

Досліджено та проаналізовано ставлення фахівців фізичного виховання до можливостей формування ключових компетентностей НУШ у здобувачів освіти засобами фізичного виховання. рівень поінформованості учителів фізичної культури з особливостями стандарту початкової та базової середньої освіти НУШ фізкультурної освітньої галузі у 1–4 класах та у 5–9 класах.

З'ясовано, що система підвищення кваліфікації – найефективніший спосіб формування професійних компетентностей та назріла потреба у

розробленні спецкурсу з реалізації реформи «Нова українська школа» у практичній діяльності.

У четвертому розділі «Комплексна модель упровадження освітніх трансформацій у фізичне виховання» розкриваються передумови запровадження моделі та представлена її структура. Автором виділені основні блоки (цільовий, методологічний, змістовно-процесуальний, результативно-оцінювальний) та розкритий їх зміст.

У п'ятому розділі «Експериментальна перевірка ефективності складових комплексної моделі впровадження освітніх трансформацій» представлені результати експериментальної перевірки ефективності програми розробленого автором спецкурсу з розвитку професійних компетентностей вчителів. «Модернізація шкільного фізичного виховання в умовах НУШ» Експериментальна перевірка ефективності спецкурсу передбачала дослідження рівня обізнаності з особливостями освітніх трансформацій НУШ, освітньої галузі «Фізична культура», запровадження формувального оцінювання у фізичному вихованні.

Автором представлені обґрунтовані та розроблені організаційно-методичні умови формування ключових компетентностей учнів засобами фізичного виховання. Представлені компетентнісно орієнтовані педагогічні ситуації, методичні прийоми та методичні підходи для формування кожної ключової компетентності.

Результати експериментальної перевірки запропонованих підходів свідчить про їх ефективність щодо сформованості громадянських і соціальних компетентностей школярів.

У шостому розділі «Аналіз та узагальнення результатів дослідження» представлено підсумки дисертаційної роботи. У результаті дослідження отримано три групи даних, які підтверджують, доповнюють та розширюють вже наявні розробки й абсолютно нові результати дослідження.

Реферат відповідає змісту дисертації і розкриває її основні положення.

Зауваження та дискусійні питання стосовно положень докторської дисертації:

1. У пункті 2.2.3 «Педагогічні методи дослідження: педагогічні експерименти» (стор. 152-153) автором зазначено, що «... визначено рівень сформованості самооцінки учнів, стратегію їх поведінки під час виникнення проблемної ситуації, вміння комунікувати під час ігрової ситуації, вміння співпрацювати в команді». Для визначення рівня сформованості цих здатностей особистості автором були застосовані відповідні методики, а саме: методика Дембо-Робінштейна (модифікація А.Прихожан); методика «Індикатор 15 допінг-стратегій» Д.Амірхана; методики В.Ряховського та Д.Ельконіна. Відомо, що всі вони є методиками психодіагностики. Тому, на нашу думку, логічним було б зазначити у переліку застосованих і психологічні методи дослідження.

2. У підрозділі 3.3. «Ставлення учителів фізичної культури до освітніх нововведень та рейтинг підтримки реформ у фізичному вихованні» наведені дані щодо ставлення вчителів до підвищення кваліфікації у системі дистанційного навчання. Автор зауважує, що найбільший рівень підтримки дистанційного підвищення кваліфікації спостерігався у вчителів Тернопільської області – 79,6%, а Дніпропетровській – найнижчій – 33,2% вчителів (стор. 180-181). Хоча, Тернопільська область, у порівнянні з Дніпропетровською є більш безпечною і там є більше можливостей для очного навчання. Чим можна пояснити цю, досить парадоксальну ситуацію?

3. У розділі 4 представлені зміст і структура комплексної моделі впровадження освітніх трансформацій у фізичне виховання. Розкриваючи зміст цільового блоку моделі автор зазначає, що однією із складових цього блоку є принципи (загально-педагогічні, андрагогіки та фізичного виховання). Автор визначає, які саме загально-педагогічні та андрагогічні принципи використовувалися в процесі реалізації запропонованої моделі. На нашу думку, було б доцільним представити і групу застосованих принципів фізичного виховання.

4. Згідно логіки дослідження необхідно розкрити сутність всіх складових

розробленої комплексної моделі. Але, описуючи методологічний блок, який окреслює підходи до трансформації фізичного виховання, автор обмежилася тільки їх перерахуванням (стор. 242)

5. У п'ятому розділі представлені дані щодо перевірки ефективності програми спецкурсу підвищення кваліфікації вчителів. Але, не зрозуміло, як визначалися показники рівня обізнаності вчителів фізичної культури з основними положеннями модернізації шкільної освіти, зокрема: з освітньою реформою «Нова українська школа» (табл. 5.4, стор.286); зі складовими формули НУШ (табл.5.5, стор.287); зі стандартом фізкультурної освітньої галузі НУШ (табл.5.6, стор.287) та ін.? В яких одиницях вимірювалися ці показники?

6. У підрозділі 5.3 «Кореляційний аналіз між темами змістових модулів програми курсів підвищення кваліфікації вчителів фізичної культури» (стор.296-305), автор зазначає, що «... в окремих випадках виявлений помірний, сильний і дуже сильний взаємозв'язок». Але, відомо, що визначення коефіцієнтів кореляції відбувається на трьох рівнях: високому ($r = 0,7-0,99$); середньому ($r = 0,31-0,69$) і низькому ($r < 0,3$).

7. Порівнюючи кореляційні матриці програм спецкурсів в експериментальній і контрольній групах, автор зазначає, що програма спецкурсу контрольної групи підготовлена не достатньо якісно (стор.296). Але, не зрозуміло, за якою програмою відбувалась перепідготовка вчителів контрольної групи?

Перераховані зауваження суттєво не впливають на науковий і методологічний рівень дослідження, не знижують його загальної позитивної оцінки.

Висновок. Дисертаційна робота Сороколіт Наталії Стефанівни за темою: «Теоретико-методологічні підходи до трансформації фізичного виховання учнів у закладах загальної середньої освіти» є завершеним самостійним дослідженням, має наукову новизну стосовно вирішення актуальних завдань галузі, містить сформовану систему знань щодо обґрунтування підходів до

реформування вітчизняної системи фізичного виховання відповідно до концептуальних положень нової української школи, відповідає вимогам наказу МОН України № 40 від 12.01.2017 р. «Про затвердження вимог до оформлення дисертації (зі змінами)» і «Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук», який затверджено Постановою Кабінету Міністрів України від 17 листопада 2021 року № 1197 (п. 7, 9), а її автор, Сороколів Наталія Стефанівна, заслуговує присудження наукового ступеня доктора наук з фізичного виховання та спорту за спеціальністю 24.00.02 – фізична культура, фізичне виховання різних груп населення.

Офіційний опонент:

Доктор наук з фізичного виховання та спорту, професор, завідувач кафедри теорії та методики фізичного виховання і спорту Університету Григорія Сковороди в Переяславі

ПІДПИС **Наталія ПАНГЕЛОВА**
Засвідчую
Нач. ВК *Олександр А. М. Даниленко*